

Jeugdbescherming kleunt meestal mis

Meeste moeilijke scheidingen zijn geen ‘vechtscheiding’

Dit is de conclusie van Jan Storms, auteur van het boek *Destructieve relaties op de schop - psychopathie herkennen en hanteren*, waarvan volgende week de negende druk in een herwerkte en uitgebreide uitgave verschijnt. Het cliché ‘waar twee vechten, hebben twee schuld’ is niet van toepassing op de meeste scheidingen waarna jarenlange onenigheid over de kinderen bestaat. In werkelijkheid zijn het meestal relaties waarin één twistzieke ouder de kinderen inzet als wapen om er de andere ouder mee te treffen waar het het meest pijn doet, nl. in zijn liefde voor de kinderen. Een twistzieke ouder lijdt in vele gevallen aan een ernstig gewetensgebrek – psychopathie, eerder niet in de zwaar criminele, maar in de huis-tuin-en-keukenvariant – gecombineerd met aspecten van verschillende persoonlijkheidsstoornissen.

Kinderen en beschermende ouders zijn slachtoffer

Mensen die aan psychopathie lijden bezitten vaak aanzienlijke manipulatieve vaardigheden, waarmee zij zich in het leven staande houden. De medewerkers van raden voor de kinderbescherming, meldpunten kindermishandeling en voogdijinstellingen hebben niet door dat door de wol geverfde oplichters hen bespelen. Met volle overtuiging gaan ze deze psychisch zieke mensen ‘helpen’ en leveren in talrijke gevallen de kinderen aan hen uit. Wanneer naderhand blijkt dat de mooie façade uit scheuren bestaat, komen jeugdbeschermers niet op hun eerdere mening terug. Fouten worden zelden toegegeven of hersteld. De kinderen en de beschermende ouder zijn dan het slachtoffer, niet alleen van de gestoorde ouder, maar ook van de instanties die zich door de twistzieke ouder op sleeptouw hebben laten nemen.

Waarheidsvinding en psychologisch onderzoek noodzakelijk

Volgens Jan Storms zijn deze gevallen te ingewikkeld om door voogden en raadsonderzoekers te worden beoordeeld. Wel zouden zij op de hoogte moeten zijn van het feit dat deze stoornissen veel voorkomen en vaak moeilijk te herkennen zijn. Wanneer zij op grond van enige training op dit gebied en op grond van informatie van een van de ouders of van de kinderen vermoeden dat er van een stoornis sprake zou kunnen zijn, zouden zij deze gevallen moeten overdragen aan op dit terrein gespecialiseerde teams. Deze deskundigen hebben dan de taak om uit te vissen hoe de vork werkelijk aan de steel zit, middels een gedegen feitenonderzoek, gesprekken met intimi en gericht psychologisch onderzoek.

De oplossing voor deze moeilijke scheidingen is vrij eenvoudig: leg het zwaartepunt van de opvoeding bij de geestelijk gezonde, beschermende ouder en geef deze mét de kinderen rust. Pogingen om de communicatie te verbeteren moeten worden gestaakt. Het is voor beschermende ouders en kinderen die al heel wat psychisch en vaak ook fysiek geweld hebben moeten verduren extra traumatiserend. Het heeft geen zin een beroep te doen op redelijkheid wanneer een stoornis er juist in bestaat dat iemand geen redelijkheid kent.

Familie rechters kunnen kinderen een veilige haven bezorgen

De familie rechters kunnen een sleutelrol spelen. Zij moeten ervan doordrongen zijn dat de jeugdbeschermers ondeskundig zijn op dit gebied en dat hun rapporten meestal tot stand zijn gekomen op aansturen van een handig manipulerende ouder die zij niet doorzien. Wanneer de verhalen van de ouders – en eventueel ook de kinderen – zo ver uiteen lopen dat zij onmogelijk tegelijkertijd waar kunnen zijn, dan is er meestal bij één ouder – en in een enkel geval bij beide – sprake van een stoornis. Het vaststellen van de materiële waarheid en passend psychologisch onderzoek zijn dan aangewezen. Wanneer dit wordt nagelaten, zoals nu nog meestal gebeurt, dan zijn verkeerde beslissingen ten koste van kinderen de trieste norm.

Over Jan Storms

Jan Storms is bewustzijnsdeskundige. Hij ondernam een academische studie van de vedische wetenschap (de spirituele en wetenschappelijke traditie van het oude India) en bestudeerde een rist van exacte- en menswetenschappen in het licht van de fundamenteën van kennis (B.A.- en M.A.-graad). Hij heeft meer dan dertig jaar ervaring in het onderricht aangaande bewustzijn/geweten en bewustzijnsontwikkeling.

Sinds 2006 maakte hij een studie van psychopathie (het ontbreken van bewustzijn/geweten) die resulteerde in:

- het succesboek *Destructieve relaties op de schop - psychopathie herkennen en hanteren*, uitgegeven bij AnkhHermes, 2010 - 2014, negende druk, herziene en aangevulde uitgave
- een nieuw, wetenschappelijk gefundeerd psychopathie-construct
- een effectieve therapeutische aanpak van de diepe trauma's die teweeggebracht worden door langdurige interacties met mensen die aan psychopathie lijden.

Indien u een interview wenst met Jan Storms, graag contact opnemen via communicatie@psychopathie.info